

parās. tetās uero phibitu fr̄m cultu licet īferiori cō
ponēs. In hac nimirū cella celibē uitā ducēs dī seru'
antonij² quasi apīs argumtosa studijs sacre rēpla
ciōis īsistebat. Hec deniq; in r̄ mortales extrema do
mus ēl' habitacōis extant. ī hac celo se p̄inquare
r̄ scēdendo monstrauit.

In superiori tractat' nri opusculo qd' grā r̄ ūtute alti
sīmi huc usq; ad finē p̄secuti sum'. Uita r̄ act' bea
tissimi pat̄s ac fr̄s nri antonij hūili deuocōe sed
p̄uia ūtate r̄ scripti m'. Mira uero que circa eū r̄
peū dñs maiestatis opari dignat' ē. adie obitus
sui r̄ deiceps uiroz nob; fide dignoz narracōe re
lata seq̄n̄ opusculo duxim' ī serēda. Verū qā nō
omīa scire potuim' ac ne legētib; obuiare miracu
loz fastidium legēdi p̄bram'. Ea sola que necessa
rio magis occurrūt ānorare p̄ponim' ut ī hac de
uocōe fidelū quib'libet se diuīnis occupet laudi
bus. r̄ q' pl' dicē ad fidei edificacōez cupiūt semp' ī

nno **Lco** **Q**uenire possit qd' addant
siquidē dñice īcarnacōis. millesimo du
cētesimo p̄mo Indictione quarta t̄cia die
mensis Junij feria sexta b̄tissimi pat̄ ac frat' nost'

Decima